

**RYMÄTTYLÄN ETELÄISEN
SAARISTON OSAYLEISKAAVA II
AIRISMAA JA AASLA**

**ARVOKKAAT LUONTOKOhteet JA
OSAYLEISKAAVA –LUONNOKSEN VAIKUTUKSET
NATURA- 2000 ALUEISIIN**

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	2
2. MENETELMÄT	2
2.1 LÄHTÖAINEISTO	2
2.2 MAASTOTYÖT	2
2.3 LUONTOSELVITYKSEN TÄYDENNYS.....	3
3. AIRISMAA – AASLA OSAYLEISKAAVA-ALUEEN ARVOKKAAT LUONTOKOhteET	3
3.1 NATURA-ALUEET	3
3.2 LUONNONSUOJELUALUEET.....	4
3.3 SEUTUKAAVAN SUOJELUVARAUSET.....	4
3.4 PERINNEMAISEMAT	4
3.5 KALLIOALUEET	5
3.6 PIENVEDET	6
3.7 LINTULUODOT	7
3.8 MUUT LUONTOKOhteET	7
3.9 UHANALAISET LAJIT.....	7
4. NATURA-VAIKUTUSTEN ARVIOINTI	7
4.1 NATURA-VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TARVE JA MENETELMÄT	7
4.2 LÄHTÖTIEDOT	8
4.3 VAIKUTUSALUEEN RAJAUS.....	8
4.4 AIRISMAAN JA AASLAN OSAYLEISKAAVA	8
4.5 AASLA–KRAMPPI NATURA 2000 -ALUE	9
4.6. UUTISKUUVAN NATURA 2000 -ALUE.....	16
LÄHDEVIITTEET	19

1. JOHDANTO

Rymättylän kunta teki Eteläisen saariston osayleiskaavan laatimisesta päätöksen keväällä 1994 ja yleiskaavatyö alkoi heinäkuussa 1994. Kaavoittaja Arkkitehtitoimisto Juhani Karilas tilasi osayleiskaavan luontoselvityksen Ympäristösuunnittelu Enviro Oy:ltä. Eteläisen saariston osayleiskaavaehdotus oli loppukesällä 2000 nähtävillä. Kaavasta tehtiin runsaat sata muistutusta. Ympäristökeskuksen antamassa lausunnossa edellytettiin, että kaavaan ja kaavamääräyksiin tehdään vielä korjauksia ja selostus saatetaan ajan tasalle. Rymättylän kunta päätti syksyllä 2000 jakaa Eteläisen saariston osayleiskaavan kolmeen osaan. Maaliskuussa 2001 Rymättylän kunta tilasi Ympäristösuunnittelu Enviro Oy:ltä Airismaa – Aasla osayleiskaavan luontoselvityksen täydennyksen ja arvioinnin kaavan vaikutuksesta arvokkaisiin luontokohteisiin sekä Aasla-Kramppi ja Uutiskuuva -nimisiin Natura 2000 -alueisiin.

Luontotiedot on koonnut FM Markku Nironen. Luontovaikutusten arvioinnin ovat tehneet FM Markku Nironen ja FM Esa Lammi. Työssä esitellään alueen arvokkaat luontokohteet, uhanalaiset ja harvinaiset lajit sekä Natura-suojelualueverkostoon kuuluvat kohteet. Tämän jälkeen arvioidaan kaavan mukaisen rakentamisen vaikutukset Natura-alueiden suojeluperusteina olevien lajien ja luontotyyppien säilymiseen.

2. MENETELMÄT

2.1 LÄHTÖAINEISTO

Vuonna 1995 koottiin alueen tiedot arvokkaista luontokohteista ja uhanalaisista lajeista. Lähdeaineistona olivat lisäksi muut selvitykset (kts. lähdeviitteet), Varsinais-Suomen seutukaavaliiton ja Lounais-Suomen ympäristökeskuksen tiedostot ja haastattelut: osayleiskaava-alueen luonnonoloja tuntevat henkilöt Seppo Kotiranta, Veli-Matti Rautainen ja Lennart Saari. Lähtötietojen, alustavan kaavaluonnoksen ja karttatietojen perusteella valittiin maastossa selvittävät, mahdolliset luonnoltaan arvokkaat kohteet.

2.2 MAASTOTYÖT

Luontoselvityksen maastotyöt kohdennettiin esiselvityksessä mahdollisesti arvokkaiksi arvioituihin luontokohteisiin ja niiden lähiympäristöihin sen mukaan oliko alueille suunnitteilla rakentamista. Luontoselvityksen maastotyöt tehtiin yhteistyössä kaavoittajan kanssa, jolloin kaavatyön aikana voitiin keskustella mm. rakentamisen vaikutuksista arvokkaisiin luontokohteisiin sekä pohtia mahdollisia vaihtoehtoisia ratkaisuja. Luontoselvityksen maastotyöt (20.–27.5.1995 ja 17.–19.6.1996) teki FM Markku Nironen.

Kaavan laatimisen edellyttämät kaavoittajan maastotyöt on tehty pääosin 1994–95 ja niitä on täydennetty 1996–98. Pääosa maastotöistä on tehty kesällä. Kaikki alueen saaret on kierretty veneellä ja maissa on käyty tarpeen mukaan. Havainnot linnuista ja lintuluodoista pohjautuvat osaksi näihin maastotöihin. Kaavoittaja on saanut myös runsaasti

luontohavaintotietoja alueen asukkailta ja kesäasukkailta maastokäyntien yhteydessä sekä muissa maanomistajatapaamisissa.

2.3 LUONTOSELVITYKSEN TÄYDENNYS

Luontoselvitystä täydennettiin maaliskuussa 2001 Lounais-Suomen ympäristökeskuksesta saatujen lisätietojen perusteella, joihin kuuluvat luonnonsuojelulain mukaiset luontotyyppien inventointien maastolomakkeet, UHEX rekisterin tiedot uhanalaisista lajeista, pienvesiselvitys, luonnonsuojelualueiden perustamisen nykytilanne sekä Natura 2000 -alueiden tietolomakkeet. Lisäksi käytössämme oli Varsinais-Suomen perinnemaisemat -julkaisu (Lehtomaa 2000). Työn aikana on oltu yhteydessä Varsinais-Suomen liittoon (seutukaavan luonnonsuojelukohteiden tietojen täydennys) ja Turun yliopiston kasvimuseoon (Veli-Pekka Rautiainen, uhanalaiset kasvit).

3. AIRISMAA – AASLA OSAYLEISKAAVA-ALUEEN ARVOKKAAT LUONTOKOhteet

Arvokkaiden luontokohteiden numerointi viittaa liitekarttoihin 1 ja 2 ja ne on numeroitu juoksevasti 101, 102 ...

Luonnoltaan arvokkaista alueista on kirjoitettu lyhyet kuvaukset, arvioitu niiden merkittävyys asteikolla valtakunnallisesti, maakunnallisesti tai paikallisesti arvokas luontokohte. Kaavan vaikutuksia luontokohteeseen on arvioitu erityisesti silloin, jos kaava tuo muutoksia nykytilanteeseen. Natura 2000 -alueisiin kohdistuvat vaikutukset on arvioitu aluekohtaisina kokonaisuuksina.

3.1 NATURA-ALUEET

101 Uutiskuuva

Natura 2000 -verkoston täydennysalue.

Uutiskuuvan Natura 2000 -alue (FI0200186) on ehdolla Natura 2000 -verkoston täydennysalueeksi. Natura-alueen luonnonoloja esitellään kappaleessa 5.5, jossa myös arvioidaan kaavan vaikutukset suojeltaviin luontotyyppeihin ja lajeihin.

104 – 107 Aasla-Kramppi

Aasla-Kramppi Natura-alueeseen (FI0200038) kuuluvia kohteita ovat Sianpäänjärvi – Kirkkokallio (104), Paskalahti–Vanhakylänlahti (105), Isoluodon jalavalehto (106) ja Kramppi 107). Natura-alueen luonnonoloja esitellään kappaleessa 4.5, jossa myös arvioidaan kaavan vaikutukset suojeltaviin luontotyyppeihin ja lajeihin.

3.2 LUONNONSUOJELUALUEET

108 Härmistön luonnonsuojelualue

Luonnonsuojelualue

Härmistön luonnonsuojelualue on perustettu 5.2.1988 ja sen pinta-ala on 1,2 ha.

Härmistön luonnonsuojelualue on merkitty kaavaan SL-merkinnällä. Suojelualueen välittömään läheisyyteen ei osoiteta uutta rakentamista.

3.3 SEUTUKAAVAN SUOJELUVARAUKSET

Seuraavassa esitellään seutukaavan ne suojeluvaraukset, jotka eivät ole Natura 2000 – alueilla, valtakunnallisten suojeluohjelmien kohteita tai joita ei ole inventoitu esim. kallioli- ja luonnonsuojelulain luontotyypin inventointien yhteydessä.

109 Purha

Purhan saari on kalliainen saari, jonka länsiosa on rakennettu. Seutukaavassa koko saari on merkitty SU-1 alueeksi. Saaren länsiosaan on osayleiskaavassa merkitty uutta kaksi rakennuspaikkaa

124 Keto

Keto merkitty seutukaavassa SU-alueeksi. Alue on nykyisin puustoutumassa ja avoin alue ladon edustalla on heinittynyt. Kalliopaljastumissa kasvaa mm. heinäratamoa, kalliokioloa ja mäkitervakkoa. Puustoa on hieman raivattu. Keto on merkitty osayleiskaavassa sl –alueeksi.

3.4 PERINNEMAISEMAT

102 Maanpään kallioketo

Paikallisesti arvokas perinnemaisema

Airismaan saaren pohjoisreunalla, kylätien molemmin puolin entinen laidun. Alueella suuri tammi ja kasvillisuus karua kallioketoa ja heinä- ja pienruohoniittyä. Lajistossa mm. mäkikaura, nurmilaukka, niityräpelö ja jänönapila (Lehtomaa 2000).

Osayleiskaavassa Maanpään kallioketo on merkitty MU-alueeksi. Alueelle ei osoiteta uutta rakentamista.

103 Mahilan keto

Paikallisesti arvokas perinnemaisema

Airismaan saaren pohjoisosassa on kalliainen mäkipumppu, jossa lampaiden laiduntaa ketoa. Kasvillisuus on rehevöitynyttä kuivaa niittyä. Lajistossa on mm. mäkipumppu ja musta-apilaa.

Osayleiskaavassa Mahilan keto on merkitty MU-alueeksi. Alueelle ei osoiteta uutta rakentamista.

112 Alakylän keto

Paikallisesti arvokas perinnemaisema

Aaslaluodon keskellä sijaitsevalla Alakylän kyläkalliolla on aiemmin ollut mylly. Kasvillisuudessa on mm. karua kallioketoa. Lajistossa on mm. mäkipumppu, jänöapilaa heinäratamaa ja hakasaraa.

Osayleiskaavassa Alakylän keto on merkitty MU/1-alueeksi. Alueelle ei osoiteta uutta rakentamista.

3.5 KALLIOALUEET

113 Isoluodon kalliojakso

Maakunnallisesti merkittävä kallioalue

Isoluodon kalliojakso (115 ha) on peltoalueiden ja vesistöjen reunustama kallioalue, joka muodostuu useita vierekkäisistä kallioselänneistä. Jyrkkine rinteineen Isoluodon kalliojakso näkyy selvästi eri ilmansuuntiin. Kallioselänneiden lakiosat ovat paikallisia näköalapaikkoja. Kasvillisuudeltaan ja kasvilajistoltaan kallioalue on monipuolinen on monin kohdin edustava mm. vuorijalavalehto, katajikkoisia niittyjä ja ketoja sekä kalliolla lakiosien poronjäkälistä kalliomännikköä (Heikkinen ja Husa 1995). Kallioalueella pesii kangaskiuru. Uuden uhanalaisluokituksen mukaan kangaskiuru on arvioitu silmälapidettäväksi lajiksi (Rassi ym. 2001). Kallioalueella on useita muinaismuistokohteita, mm. ryssänuuneja.

Isoluodon kalliojakso on maakunnallisesti merkittävä. Kalliojakson itäreunalla sijaitseva jalavalehto kuuluu Natura 2000 -verkostoon (ks. Natura vaikutusten arviointi). Muutoin Natura-alue ei ulotu kallioalueelle. Kalliojakson koillisosassa on Härmistön luonnonsuojelualue. Yleiskaavassa Isoluodon kalliojakso on pääosin merkitty MU/ks-alueeksi. Härmistön luonnonsuojelualue on merkitty SL-alueeksi. Pääosa Jalavalehtoa on merkitty SL-alueeksi ja jalavalehdon eteläosaan on merkitty yksi rakennuspaikka. Otaniemenpään lounaisrinne on merkitty kaavaan MU/1-alueeksi. Kallioalueen reunoilla on osoitettu monin paikoin rakentamista. Rakentaminen tukeutuu olemassa olevaan rakennuskantaan ja sitä ei ole osoitettu kallioalueen keskiosiin.

Vaikutukset

Pääosa kallioalueesta jää rakentamisen ulkopuolelle, joten vaikutuksen kallioalueen keskiosissa eläville lajeille kuten kangaskiurulle jäävät vähäisiksi. Rakentamiseen osoitetut alueet eivät sijoitu kasvillisuudeltaan arvokkaimmille kohteille.

116 Uutiskuvanvuori

Valtakunnallisesti arvokas kallioalue

Uutiskuvanvuori nousee yli 50 metriä merenpinnan yläpuolelle. Vuoren laelta avautuu hienot saaristomaisemat. Valtakunnallisesti arvokkaan Uutiskuvanvuoren keski- ja länsiosat on rajattu mukaan Uutiskuuva -nimiseen Natura 2000 -alueeseen.

Uutiskuvanvuoren rakentamaton alue on merkitty kaavassa SL –alueeksi. Arvokkaalle kallioalueelle ei ole osoitettu uutta rakentamista.

117 Karhuvuori

Paikallisesti arvokas kallioalue

Aaslan Ylikylän Karhuvuori ja sen kaakkoispuolen kallioalue on maisemallisesti merkittävä kallioalue.

Osayleiskaavassa kallioalue on merkitty M ja MU –alueiksi. Kallioalueelle ei osoiteta uutta rakentamista.

3.6 PIENVEDET

114 Ruoninjärvi

Arvokas pienvesi

Aaslaluodon eteläosassa oleva Ruoninjärvi on osittain pellon ja osittain kallioiden ympäröimä kluuvijärvi aivan meren läheisyydessä. Järveen pääsee ajoittain merivettä laskuojan kautta. Laskuojaa on perattu. (Lounais-Suomen ympäristökeskus 2002).

Luonnontilaiset fladat on suojeltu vesilain 15a §:n mukaan. Ruoninjärvi on merkitty kaavassa MU/1-alueeksi. Ruoninjärven lounaispuolelle on merkitty kaavaan yksi asuinrakennuspaikka. Tontin ja järven väliin jää noin 30 metrin levyinen pelto.

3.7 LINTULUODOT

Airismaan ja Aaslan osayleiskaava-alueen lintuluotoluetteloon on koottu ne pienet saaret ja luodot, jotka ovat käytettävissä olevien tietojen perusteella merkittäviä meri- ja saaristolinnuston levähdys- ja pesimäpaikkoja. Nämä saaret ja luodot on merkitty osayleiskaavaan SL-merkinnällä. Luotojen linnustoa ei ole viime aikoina inventoitu.

110 Purhan Ruskiat ja Pelmanninkarit

111 Väärämaanruskia

3.8 MUUT LUONTOKOhteet

115 Länsilahteen laskeva puro

Metsälaissa mainittu erityisen tärkeä elinympäristö

Länsilahteen laskeva puron loppupää, noin 100 metrin matkalla on syväkössä, luonnontilaisessa uomassa. Uoman varrella niukasti puronvarsikasvillisuutta.

Puro merkitty kaavaan merkinnällä MU/s.

3.9 UHANALAISET LAJIT

Aasla-Kramppi ja Uutiskuuva Natura 2000 -tietolomakkeella mainitut uhanalaiset lajit käsitellään kappaleissa 4.5.2 ja 4.6.2.

Uhanalaiset lajit tarkistettu Lounais-Suomen ympäristökeskuksen tiedostoista. Mukaan on otettu 1980 tai sitä myöhemmät havainnot uuden uhanalaisluokituksen (Rassi ym. 2001) mukaisista uhanalaisista lajeista, joista on tiedossa havaintopaikka.

Luonnoltaan arvokkaiden alueiden (kappaleet 3.1-3.8) ulkopuolelta Airismaan ja Aaslan osayleiskaava-alueelta ei ole tiedossa uhanalaisia lajien esiintymiä.

4. NATURA-VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

4.1 NATURA-VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TARVE JA MENETELMÄT

Luonnonsuojelulaki edellyttää että, jos hanke tai suunnitelma yksistään tai yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa todennäköisesti merkittävästi heikentää Natura 2000 -alueen luonnonarvoja, on hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan arvioitava hankkeen vaikutukset suojeltaviin luontotyypeihin ja lajeihin.

Natura-arviointi voidaan tehdä kahdessa osassa. Ensimmäisessä vaiheessa tarkastellaan arvioinnin tarvetta eli heikentääkö hanke todennäköisesti merkittävästi Natura 2000 -alueen luonnonarvoja. Jos merkittävä heikentyminen on todennäköistä, niin toisessa vaiheessa määritellään onko heikentäminen sellaista, että lupaa ei voida myöntää tai suunnitelmaa hyväksyä tai vahvistaa.

Tämä arviointi on Natura-arvioinnin ensimmäinen osa. Tässä selvityksessä arvioidaan heikentääkö osayleiskaavan toteutuminen Airismaan ja Aaslan alueella todennäköisesti merkittävästi Aasla–Kramppi- ja Uutiskuuva-nimisten Natura 2000 -alueiden suojeluarvoja.

4.2 LÄHTÖTIEDOT

Natura-vaikutusten arvioinnissa on käytetty seuraavia lähtötietoja: Lounais-Suomen ympäristökeskuksen Natura tietolomakkeen tiedot (Lounais-Suomen ympäristökeskus 2001), Airismaan–Aaslan alueen osayleiskaavan kaava ja kaavaselostus sekä vuonna 1995 yleiskaavan yhteydessä tehdyt luontoselvityksen maastomuistiinpanot.

4.3 VAIKUTUSALUEEN RAJAUS

Osayleiskaavan Natura-vaikutukset voidaan jakaa välittömiin ja välillisiin vaikutuksiin. Osayleiskaavan välittömät vaikutukset ovat uudesta rakentamisesta suoraan aiheuttamia muutoksia suojelun perusteina olevien luontotyyppien pinta-alaan tai luonnonoloihin sekä suojelun perusteina olevien lajien elinolosuhteisiin. Osayleiskaavan välilliset vaikutukset syntyvät siitä, jos kaavassa osoitettu uudisrakentaminen lisää virkistyskäyttöä ja muuta liikkumista Natura 2000 -alueella. Lisääntyvä liikkuminen aiheuttaa lisääntyvää häiriötä linnustolle ja myös suojeltavien luontotyyppien kasvillisuus kuluu tai lajistoa uhkaa häviäminen. Välittömiä vaikutuksia tarkastellaan sen uudisrakentamisen osalta, joka sijoittuu Natura-alueelle tai sen välittömään läheisyyteen (noin 100 metriä Natura-alueen rajasta).

4.4 AIRISMAAN JA AASLAN OSAYLEISKAAVA

Airismaan ja Aaslan osayleiskaavan yleiset tavoitteet ovat maankäyttö- ja rakennuslain sekä -asetuksen mukaiset. Tavoitteena on oikeusvaikutteisen osayleiskaavan laatiminen. Yleiset tavoitteet ovat pääosin yhteneväiset toisaalta Läntisen saariston ja toisaalta Pohjoisosan vahvistettujen osayleiskaavojen tavoitteiden kanssa.

Saaristomaiseman ja -luonnon suojelu- ja säilyttämistarpeet on otettu huomioon ja kaavassa on tarkennettu eri suojeluohjelmiin ja -selvityksiin kuuluvien alueiden rajauksia. Myös yleiseen virkistyskäyttöön, veneilyyn ja retkeilyyn sekä luontoharrastuksiin, on pyritty varaamaan mahdollisuudet. Tavoitteena on ollut alueen kehittäminen ekologisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestäväällä tavalla.

4.5 AASLA–KRAMPPI NATURA 2000 -ALUE

Aasla–Kramppi Natura 2000 -kohteen (FI0200038) pinta-ala on 338 ha. Natura-alue muodostuu neljästä erillisestä alueesta, jotka ovat Sianpäänjärvi–Kirkkokallio (104), Paskalahti–Vanhakylänlahti (105), Isoluodon jalavalehto (106) ja Kramppi (107). Aasla–Kramppi Natura 2000 -kohde suojellaan luontodirektiivin perusteella. Suojelun toteutuskeinoina on pääosassa aluetta luonnonsuojelulaki. Isoluodon jalavalehdon länsipuolisen alueen toteutuskeinona on maa-aineslaki.

Sianpäänjärvi – Kirkkokallio

Sianpäänjärvi–Kirkkokallio alue on seutukaavassa merkitty SU 1 -alueeksi. Sianpäänjärvi on matalahko, dystrofinen lampi. Lampi voidaan luokitella humuspitoiset lammet ja järvet -luontotyyppiin. Järveä ympäröi lyhytkortinen neva, saraneva, saranevaräme reunus Järven reunusneva voidaan luokitella vaihettumissuot ja rantasuot -luontotyyppiin. Järven etelä- ja länsipuolella on mm. tupasvilla- ja isovarpurämettä. Rämearue voidaan luokitella mäntyvaltaiset puustoiset suot -luontotyyppiin. Kirkkokallio on laajahko kallioalue. Osa kallioalueesta voidaan luokitella kasvipeitteiset silikaattikalliot -luontotyyppiin. Sianpäänjärven pohjoisrantaan tulee käytetty polku lännestä ja rannassa on uimapaikka. Lammen pohjoispäästä otetaan vettä.

Osayleiskaavassa Sianpäänjärven–Kirkkokallion alue on merkitty SL-alueeksi. Kirkkokallion koillispuolelle, Lamminperän rantaan on osoitettu yksi uusi rakennuspaikka, joka on rakennetun alueen keskellä. Muutoin uudet rakentamisalueet sijoittuvat yli 200 metrin päähän Sianpäänjärven–Kirkkokallion alueesta.

Paskalahti–Vanhakylänlahti

Paskalahti–Vanhakylänlahti on lintuvesiensuojeluohjelman kohde. Paskalahti on kapeahko ja noin 3 km pitkä ruovikoitunut lahti. Vanhakylänlahti on noin 21 hehtaarin suuruinen ruovikkorantainen lahti, joka on yhteydessä kapean väylän kautta mereen. Vanhakylänlahden ja Paskalahden välissä on matala kannas, jossa on oja. Paskalahti–Vanhakylänlahti on luettavissa rannikon laguunit -luontotyyppiin.

Paskalahti–Vanhakylänlahti on kaavassa merkitty SL-2-alueeksi. Natura-alueen rantaan ei osoiteta uutta rakentamista. Otaniemenpään ja Sepänniemen rinteeseen osoitettu rakentaminen on lähimmillään 30 metriä rannasta. Rakentamisen ja Natura-alueen väliin jää kapea pelto ja autotie. Vanhakylänlahden pohjoispuolella Lehtimäen mahdollisen lisärakentamisen ja Natura-alueen välissä on noin 50 metriä leveä pelto.

Isoluodon jalavalehto

Isoluodon jalavalehto on lehtojensuojeluohjelman kohde. Isoluodon itärannalla, kalliojyrkänteen ja meren välissä on vuorijalavaa kasvava lehto. Alueen jalavalehto on luokiteltu Fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät -luontotyyppiin.

Kramppi

Kramppi on Aaslaluodon itäpuolella oleva iso kallioinen saari. Pääosa Krampista kuuluu rantojensuojeluohjelmaan. Kramppia hallitsee laajat ja karut kalliomänniköt, jotka voidaan luokitella kasvipeitteiset silikaattikalliot -luontotyyppiin. Kalliojyrkänteellä elää uhanalainen, vaarantunut täplälouhikkohämähäkki ja varjoisilla kallioseinämillä vaarantunut norjanröyhelö.

Krampin luoteiskärjen tiheä loma-asuntoalue, Itä-Krampin rakennettu ranta ja länsirannan tontti on rajattu Natura-alueen ulkopuolelle. Itä-Kramppiin on osoitettu yksi uusi loma-asunto olemassa olevan rakennuksen viereen. Länsirannan RM-alueella kaava sallii nykyisen rakennuksen laajentamisen.

Pääosa rakennusoikeudesta on kaavassa merkitty korvattavaksi ja Natura-alue on merkitty kaavaan SL-1-alueeksi. Osayleiskaavalla ei ole välittömiä vaikutuksia Krampin alueeseen.

4.5.1 Aasla-Kramppi Natura 2000 -alueen suojelun perusteet

Aasla–Kramppi Natura 2000 -tietolomakkeella on mainittu kuusi luontodirektiivin liitteen I luontotyyppiä. Lisäksi tietolomakkeella on mainittu kuusi lintudirektiivin liitteen I lintua ja 17 muuta lajia.

Sianpäänjärvi–Kirkkojärven alue on seutukaavassa esitetty luonnonsuojelualueeksi (SU). Paskalahti–Vanhakylänlahti on lintuvesien suojeluohjelman kohde. Isoluodon ja lavalehto on lehtojensuojeluohjelman kohde ja Kramppi on rantojensuojeluohjelman kohde.

Luontodirektiivin luontotyypit

Natura 2000 -tietolomakkeen mukaan Aasla–Kramppi Natura 2000 -alueella on kuusi luontodirektiivin liitteen I luontotyyppiä. (*= priorisoitu luontotyyppi, prosenttiosuus = luontotyypin arvioitu pinta-ala koko Natura-alueen pinta-alasta.)

**Rannikon laguunit (15%)*

Paskalahden–Vanhakylänlahden alue on pääosin luettavissa Rannikon laguunit luontotyyppiin.

Humuspitoiset järvet ja lammet (1%)

Sianpäänjärvi on kokonaisuudessaan humuspitoiset järvet ja lammet luontotyyppiä.

Vaihtumissuot ja rantasuot (2%)

Vaihtumissuot ja rantasuot luontotyyppiä on Sianpään rannalla ja paikoin Paskalahden-Vanhakylänlahden rannoilla.

Kasvipeitteiset silikaattikalliot 50%

Krampin saaren kallioalueet, Kirkkokallion kallioalueet ja Sianpäänjärven pohjoispuolen kallioalue sekä isoluodon jalavalehdon länsiosat on luettavissa kasvipeitteiset silikaattikalliot –luontotyyppiin.

**Fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät (<1%)*

Fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät luontotyyppiä on mm. Isoluodon jalavalehdon rinteellä.

**Mäntyvaltaiset puustoiset suot (2%)*

Sianpäänjärven lounais- ja länsipuolen suoalue ovat pääosin Mäntyvaltaiset puustoiset suot luontotyyppiä.

Lintudirektiivin liitteen I linnut

Natura 2000 -tietolomakkeen mukaan Aasla–Kramppi Natura 2000 -alueelta tavataan kuusi lintudirektiivin liitteen I lajia. Uuden uhanalaisluokituksen mukaan kangaskiuru ja harmaapäätikka on arvioitu silmälläpidettäviksi lajeiksi (Rassi ym. 2001).

Picus canus harmaapäätikka

Sterna hirundo kalatiira

Sterna paradisaea lapintiira

Lullula arborea kangaskiuru

Dryocopus martius palokärki

Bonasa bonasia pyy

Muut lajit

Natura 2000 -tietolomakkeella mainitaan seuraavat 17 Aasla–Kramppi Natura 2000 -alueella tavattavaa lajia, joita ei mainita lintu- tai luontodirektiivissä. Uuden uhanalaisluokituksen mukaan uhanalaisia lajeja ovat vuorijalava, pikkutikka, selkälokki, tiltalti ja ne on luokiteltu vaarantuneiksi lajeiksi (Rassi ym. 2001). Pensastasku, kivitasku ja täplälouhikkohämähäkki on arvioitu silmälläpidettäviksi lajeiksi (Rassi ym. 2001).

Hirundo rustica haarapääsky

Sylvia curruca hernekerttu

Oenanthe oenanthe kivitasku

Sylvia borin lehtokerttu

Phylloscopus trochilus pajulintu

Sylvia communis pensaskerttu

Saxicola rubetra pensastasku

Dendrocopos minor pikkutikka

Erithacus rubecula punarinta

Delichon urbica räystäspääsky

Acrocephalus schoenobaenus ruokokerttunen
Larus fuscus selkälokki
Phylloscopus collybita tiltalti
Vanellus vanellus töyhtöhyppä
Motacilla alba västäräkki
Titanoca psammophilus (quadriguttata) täplälouhikkohämähäkki
Ulmus glabra vuorijalava

Säännöllisesti esiintyvät muuttavat lajit

Tirnga totanus punajalkaviklo

4.5.2 Osayleiskaavan välittömät vaikutukset Natura 2000 -alueeseen

Osayleiskaavan välittömät vaikutukset ovat rakentamisesta suoraan aiheuttamia muutoksia suojelun perusteina olevien luontotyyppien pinta-alaan tai luonnonoloihin sekä suojelun perusteina olevien lajien elinolosuhteisiin. Jos Natura 2000 -alueelle ei osoiteta rakentamista tai rakentaminen ei vaikuta luontotyyppien ja lajien elinoloihin on varsin todennäköistä, että rakentaminen ei välittömästi vaikuta suojelun perusteisiin.

Luontodirektiivin luontotyypit

Hankkeen voidaan katsoa heikentävän luontotyyppin säilymistä, jos sen pinta-ala pienenee olennaisesti tai luonne muuttuu huomattavasti toteutettavan hankkeen takia. Aasla-Kramppi Natura 2000 alueeseen kuuluu neljä erillistä osa-alueita. Vaikutuksia luontotyyppihin käsitellään osa-aluekohtaisesti.

Sianpäänjärven–Kirkkokallion Naturaan rajatulle alueelle ei ole osoitettu uutta rakentamista. Sianpäänjärven pohjoispuolen uimarannalle on kaavassa merkitty ohjeellinen polku, joka noudattaa olemassa olevaa polkua. Lähin Sianpäänjärven-Kirkkokallion alueen uusi rakennuspaikka on osoitettu Lamminperän rantaan. Tämä rakennuspaikka sijaitsee jo rakennetun alueen keskellä. Muutoin uudet rakentamisalueet sijoittuvat yli 200 metrin päähän Sianpäänjärven–Kirkkokallion alueesta, joten osayleiskaavalla ei ole välittömiä vaikutuksia Sianpäänjärven–Kirkkokallion alueeseen.

Paskalahden–Vanhakylänlahden rantaan ei osoiteta uutta rakentamista. Otaniemenpään ja Sepänniemen rinteeseen osoitettu rakentaminen on lähimmillään 30 metriä rannasta. Rakennettavan alueen ja Natura-alueen väliin jää kapea pelto ja autotie. Vanhankylänlahden pohjoispuolella Lehtimäen mahdollisen lisärakentamisen ja Natura-alueen välissä on noin 50 metriä leveä pelto. Osayleiskaavalla ei ole välittömiä vaikutuksia Paska-lahti–Vanhakylänlahden alueeseen.

Krampin itäosaan on osoitettu yksi uusi loma-asunto nykyisen rakennuksen viereen. Länsirannan RM -alueella kaava sallii nykyisen rakennuksen laajentamisen. Osayleiskaavalla ei ole välittömiä vaikutuksia Krampin saareen koska Naturaan rajatulle alueelle ei osoiteta uutta rakentamista.

Jalavalehdon alueen eteläosaan on kaavassa osoitettu yksi rakennuspaikka. Rakennuspaikka on jyrkässä ja kivikkoisessa ja paahteisessa rinteessä. Alueen etelärajalla ja noin 20 metriä rajasta pohjoiseen kasvaa alle 2 metriset jalavat. Rinteen kasvillisuus on puolilehtoa – kuivaa lehtoa (VRT). Kasvillisuudessa on mm. taikinamarjaa, kivikkoalvejuurta ja sormisaraa. *Jalavalehdon* pohjoisosassa kasvaa järeitä vuorijalavia ja kasvillisuus on jyrkänteen alla tuoretta lehtoa, jossa kasvaa mm. mustakonnanmarjaa, kelta-*vuokkoa*, pystykiurunkannusta ja kevätesikkoa.

Jalavalehdon itärajan ja rannan välissä on traktoriura, aivan rantavyöhykkeessä kasvaa muutamain paikoin vuorijalavavesoja. Pellon kaakkoiskulmaan, rannan ja *Jalavalehdon* arvokkaimman osan väliin on osoitettu rakennuspaikka saunarakennukselle. *Jalavalehdon* ja rannan välisellä kapealla kohdalla on verkkojen kuivatus- ja veneenpitopaikka. Saunan rakentaminen voi merkittävästi heikentää *Jalavalehtoa*, koska suurimmat, puut ja rehevin lehtokasvillisuus sijoittuu juuri suojeltavaksi ehdotetun alueen pohjoisosaan.

Vaikutukset

Jalavalehdon eteläosaan kaavassa merkitty rakennuspaikka ei pienennä Fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät –luontotyypin pinta-alaa. Vuorijalava on uuden uhanalaisluokituksen mukaan vaarantunut laji. Rakentamispaikan kohdalla kasvaa kaksi vuorijalavavesaa. Rakentamispaikka pienentää noin 10% *Jalavalehdon* alueen pinta-alaa. *Jalavalehdon* alueen eteläosaan sijoittuva rakennuspaikan voidaan katsoa heikentävän Aasla –Kramppi Natura 2000 –alueen suojelutavoitteita. Fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät –luontotyypin osalta voidaan todeta, että heikentäminen ei tältä osin voida pitää merkittävänä.

Kaavassa on osoitettu saunarakennus Vuorijalavalehdon koillisosan ja rannan väliin. Rakentaminen ei ulottune itse *Jalavalehtoon*, mutta se sijaitsee aivan *Jalavalehdon* arvokkaimman alueen vieressä. Koska saunarakennuksen sijoituspaikka on pieni ja se sijaitsee *Jalavalehdon* ja rannan välissä ja koska käytössä ei ole tarkempia suunnitelmia rakennuksen koosta ja sijoittumisesta niin tässä yhteydessä ei ole mahdollista arvioida rakentamisen todellisia vaikutuksia *Jalavalehtoon*. Rakentaminen voi vaikuttaa haitallisesti *Jalavalehdon* luonnonoloihin, mutta haitan merkittävyys voidaan arvioida vasta, kun rakentamisesta on tarkemmat suunnitelmat.

Lintudirektiivin liitteen I linnut

Aaslan–Krampin Natura 2000 -alueella pesivistä kuudesta lintudirektiivin liitteen I lajista kala- ja lapintiira ovat luotojen ja pienten kalliosaarten pesimälajeja. Kaavassa ei osoiteta rakentamista tai rantautumispaikkoja pikkusaarille ja luodoille. Kaava ei todennäköisesti merkittävästi heikennä kala- ja lapintiiran elinmahdollisuuksia Natura-alueella.

Harmaapäätikka, palokärki, pyy ovat metsälintuja, jotka elävät monenlaisissa metsissä, mutta eivät tule toimeen taimikoissa tai nuorissa metsissä. Palokärki ja pyy suosivat havumetsiä, mutta harmaapäätikka pesii mieluiten haavikoissa tai jalopuumetsiköissä. Kaavan toteutuminen ei vähennä Natura 2000-alueen metsäalaa, kaava ei arviomme

mukaan todennäköisesti merkittävästi heikennä harmaapäätikan, palokärjen ja pyyn elinmahdollisuuksia.

Kangaskiuru on Lounais-Suomen ja Etelä-Suomen rannikkoseuduille keskittynyt laji, joka pesii merenrannikolla useimmiten harvapuustoisilla kallioalueilla. Lajille sopivaa ympäristöä on Krampissa ja Kirkkokalliolla. Näille alueille tai niiden tuntumaan ei ole kaavassa osoitettu uutta rakentamista, joten kaava ei heikennä kangaskiurun elinmahdollisuuksia Natura-alueella.

Muut lajit

Natura-tietolomakkeen kohdassa ”muut merkittävät lajit” mainituista 15 lintulajista hernekerttu, lehtokerttu, pajulintu, pensaskerttu ja punarinta ovat runsaita metsien ja puoliavonaisten kulttuurimaiden lajeja. Töyhtöhyppä, haarapääsky, räystäspääsky ja västäräkki pesivät runsaina myös asutuillakin. Kaavan toteutuminen ei heikennä näiden lajien esiintymistä Natura-alueella.

Kivitasku pesii harvalukuisena luodoilla ja kivikkoisilla kedoilla ja pensastasku hylätyillä pelloilla, rehevillä pensaikkomailla ja taimikoissa. Kummallekaan lajille soveliaita alueita ei jää rakennettavien alueiden alle.

Tiltalti on varttuneiden kuusimetsien laji, joka ilmeisesti on kärsinyt mm. metsien pirstoutumisesta. Koska Natura-alueiden uudet rakennuspaikat sijaitsevat nykyisten rakennusten vieressä, eikä uusia tiejärjestelyjä tarvita, kaavan toteutuminen ei todennäköisesti heikennä tiltaltin elinmahdollisuuksia Natura-alueella. Tiltalti on luokiteltu Suomessa vaarantuneeksi lajiksi.

Pikkutikalle soveliaista elinympäristöä ovat etenkin veden vaivaamat lehtipuuta kasvavat rantametsät, joissa on lajin tarvitsemaa lahoppuustoa. Pikkutikan Natura-alueella sijaitsevia pesimäpaikkoja ei tiedetä, mutta todennäköisimmin laji pesii Paskalahden–Vanhakylänlahden rannoilla. Rannoille ei kaavassa ole osoitettu uutta rakentamista, joten kaava ei todennäköisesti heikennä pikkutikan elinmahdollisuuksia.

Ruokokerttunen pesii lintujärvien ja -lahtien ruovikoiden ja kosteiden pensaikoiden runsain lintulaji. Laji keskittyy Natura-alueella Paskalahden–Vanhakylänlahden rannoille, jonne kaava ei tuo uusia rakennuspaikkoja. Selkälokit pesivät luodoilla ja pienillä metsäsaarilla, joille kaavassa ei osoiteta rakennuspaikkoja. Kaavan toteutuminen ei heikennä ruokokerttusen ja selkälokin elinmahdollisuuksia Natura-alueella.

Täplälouhikkohämähäkki elää Krampin kalliojyrkänteillä. Krampin kallioalueille ei osoiteta uutta rakentamista, joten kaava ei vaikuta täplälouhikkohämähäkin elinoloihin.

Vuorijalavaa kasvaa Isoluodon jalavalehdossa. Kaavan vaikutuksia vuorijalavaan on arvioitu kappaleessa 4.5.2.

Natura tietolomakkeesta puuttuvia uhanalaisia lajeja on Krampissa kasvava jäkälä, norjanröyhelö (Lounais-Suomen ympäristökeskus 2001), joka on vaarantunut ja erityisesti suojeltava laji (Rassi 2001). Kaava ei vaikuta norjanröyhelön elinolosuhteisiin.

Säännöllisesti esiintyvät muuttavat lajit

Punajalkavikloa tavataan säännöllisesti Natura-alueen rannoilla. Kaava ei vaikuta punajalkaviklon esiintymiseen Natura-alueella, koska kaavassa ei osoiteta uutta rakentamista Natura-alueen rannoille.

Yhteenveto välittömistä vaikutuksista

Osayleiskaavassa Sianpäänjärvi–Kirkkokallio ja Isoluodon jalavalehto on merkitty SL merkinnällä, Paskalahti–Vanhakylänlahti SL-1 merkinnällä ja Kramppi SL-2 merkinnällä. **SL, SL-1 ja SL-2** kaavamääräyksissä todetaan:

Maankäyttö- ja rakennuslain 41 § 2 mom. perusteella määrätään, että alueilla, joilla ei ole luonnonsuojelulain mukaista rauhoituspäätöstä, ei saa suorittaa toimenpiteitä, jotka vaikeuttavat suojelutavoitteiden toteuttamista. Aluetta koskee maankäyttö- ja rakennuslain 128 § 1 mom. mukainen toimenpiderajoitus. Ennen maisematyöluvan myöntämistä on pyydettävä lausunto alueelliselta ympäristökeskukselta.

Kaavamääräykset takaavat sen, että ennen suojelupäätöstä suojeltaviksi tarkoitetuilla alueilla hakkuut tai muut hankkeet, jotka saattavat vaikuttaa haitallisesti suojeltaviin luontotyyppeihin tai lajeihin tarvitsevat asianmukaisen luvan. Lupaharkinnan yhteydessä voidaan arvioida hankkeen mahdolliset vaikutukset suojelun perusteina oleviin luontotyyppeihin ja lajeihin.

Isoluodon jalavalehtoa lukuun ottamatta Natura 2000 alueelle ei osoiteta uutta rakentamista. Rakentaminen jalavalehdon alueen eteläosaan pienentää jalavalehdon aluetta noin 10%, mutta ei pienennä Fennoskandian hemiboreaaliset luontaiset jalopuumetsät – luontotyyppipinta-alaa.

4.5.3 Osayleiskaavan välilliset vaikutukset Natura 2000 -alueeseen

Osayleiskaavan välilliset vaikutukset syntyvät siitä, että kaavassa osoitettu lisärakentaminen lisää virkistyskäyttöä ja muuta liikkumista Natura 2000 -alueella ja liikkumisesta aiheutuu merkittävää häiriötä linnustolle ja suojeltaville luontotyypeille kasvillisuuden kulumisena.

Aasla-Kramppi Natura 2000 -alueella on neljä hyvin erityyppistä osa-alueita. Kaavassa osoitetun lisärakentamisen myötä tapahtuva mahdollinen virkistyskäytön lisääntyminen vaihtelee osa-alueilla suuresti ja mahdolliset haitat ovat todennäköisesti erilaisia.

Sianpäänjärvi-Kirkkokallio

Sianpäänjärven pohjoisrannalla on uimapaikka. Osa-alueen luontotyypeistä kasvipeitteiset silikaattikalliot –kasvillisuus on kulutukselle herkkää. Osa-alueen läheisyyteen (Aasaluodolla noin 500 metriä Natura-alueen rajasta) kaavassa on osoitettu 4 uutta rakennuspaikkaa. Kaavan mukaisen rakentamisen Sianpäänjärven-Kirkkokallion lähialueella ei todennäköisesti merkittävästi lisää nykyistä virkistyskäyttöä.

Krampin saareen on kaavassa osoitettu yksi uusi rakennuspaikka ja lisärakentamismahdollisuus itärannan RM –alueelle. Krampin Natura-alue on noin 200 hehtaaria, joten Kramppiin osoitettu lisärakentaminen ei merkittävästi lisää virkistyskäyttöä saarella. Kaavan välilliset vaikutukset Krampissa jäävät tältä osin vähäisiksi.

Pääosa Isoluodon jalavalehdosta on jyrkkää, kivikkoista ja vaikeakulkuista. Akueeseen ei kohdistu erityisiä virkistyskäyttöpaineita, joten kaavan välilliset vaikutukset jäävät tältä osin vähäisiksi.

4.5.4 Yhteisvaikutukset

Aaslan saarella ei ole tiedossa sellaisia hankkeita, joiden yhteisvaikutuksia Airismaan ja Aaslan osayleiskaavan kanssa olisi tässä yhteydessä mahdollista arvioida.

4.6. UUTISKUUVAN NATURA 2000 -ALUE

4.6.1 Uutiskuuva Natura 2000 -alueen suojelun perusteet

Uutiskuuvan Natura 2000 –alue (FI0200186) on ehdolla Natura 2000 –verkoston täydennysalueeksi. Alueen pinta-ala on 4 ha. Uutiskuuvan Natura 2000 -kohde suojellaan luontodirektiivin perusteella. Suojelun toteutuskeinoina on luonnonsuojelulaki.

Uutiskuuvan Natura 2000 –alue kuuluu lähes kokonaan valtakunnalliseen lehtojensuojeluohjelmaan ja seutukaavassa alue on merkitty SL –merkinnällä. Luonnon- ja maisemasuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet inventoinnissa koko Uutiskuvanvuoren kallioalue (8 ha) on rajattu valtakunnallisesti merkittäväksi kohteeksi.

Luontodirektiivin luontotyytit

Natura 2000 -tietolomakkeen mukaan Uutiskuuva Natura 2000 -alueella on kolme luontodirektiivin liitteen I luontotyyppiä. (*= priorisoitu luontotyyppi, prosenttiosuus = luontotyypin arvioitu pinta-ala koko Natura-alueen pinta-alasta.)

- Fennoskandian runsaslajiset kuivat ja tuoreet niityt (25%)
- Kasvipeitteiset silikaattikalliot (35%)
- *Tilio-Acerion –rinne, -vyörymä- ja raviinimetsät (25%)

Muut lajit

Natura 2000 tietolomakkeella on mainittu alueella kasvavan 20 kasvilajia. Näistä lajeista vuorijalava ja keltamatara on uuden uhanalaisluokituksen mukaan uhanalaisia ja nämä lajit on luokiteltu vaarantuneiksi lajiksi (Rassi ym. 2001).

Aholeinikki
Häränsilmä
Heinäratamo

Käärmeenpistoyrtti
Kalliohatikka
Keltamatara
Ketoneilikka
Kevätesikko
Lehto-orvokki
Liuskaraunioinen
Maarianverijuuri
Mäkikaura
Mäkikuisma
Mäkiminttu
Nuokkkukohokki
Nurmilaukka
Pölkkyruoho
Sikoangervo
Törrösara
Vuorijalava

4.6.2 Osayleiskaavan välittömät vaikutukset Natura-alueeseen

Osayleiskaavan välittömät vaikutukset ovat rakentamisesta suoraan aiheuttamia muutoksia suojelun perusteina olevien luontotyyppien pinta-alaan tai luonnonoloihin sekä suojelun perusteina olevien lajien elinolosuhteisiin. Jos Natura 2000 -alueelle ei osoiteta rakentamista tai rakentaminen ei vaikuta luontotyyppien ja lajien elinoloihin on varsin todennäköistä, että rakentaminen ei välittömästi vaikuta suojelun perusteisiin.

Luontodirektiivin luontotyypit

Osayleiskaavassa ei osoiteta uutta rakentamista Uutiskuuvan Natura 2000-alueelle ja Natura 2000-alue on merkitty kaavaan SL -merkinnällä. Uutiskuuvan Natura 2000 -alue on korkea kallioalue. Lähin uudis- tai täydennysrakentaminen on osoitettu yli 100 metrin päähän Natura alueesta.

SL kaavamääräyksissä todetaan: *Maankäyttö- ja rakennuslain 41 § 2 mom. perusteella määrätään, että alueilla, joilla ei ole luonnonsuojelulain mukaista rauhoituspäätöstä, ei saa suorittaa toimenpiteitä, jotka vaikeuttavat suojelutavoitteiden toteuttamista. Aluetta koskee maankäyttö- ja rakennuslain 128 § 1 mom. mukainen toimenpiderajoitus. Ennen maisematyöluvan myöntämistä on pyydettävä lausunto alueelliselta ympäristökeskukselta.*

Koska osayleiskaavalla ei osoiteta uutta rakentamista Uutiskuuvan Natura 2000 -alueelle tai sen välittömään läheisyyteen ei osayleiskaavalla ole todennäköisesti merkittäviä välittömiä haitallisia vaikutuksia Natura-alueelle. Kaavamääräykset takaavat sen, että ennen suojelupäätöstä suojeltaviksi tarkoitetuilla alueilla hakkuut tai muut hankkeet, jotka saattavat vaikuttaa haitallisesti suojeltaviin luontotyyppeihin tai lajeihin tarvitsevat asianmukaisen luvan. Lupaharkinnan yhteydessä voidaan arvioida hankkeen mahdolliset vaikutukset suojelun perusteina oleviin luontotyyppeihin ja lajeihin.

Muut lajit

Natura -tietolomakkeella on mainittu alueen kasvilajistosta mainittu 20 lajia, jotka edustavat suojelun perusteena olevien luontotyyppien lajistoa. Koska osayleiskaavalla ei osoiteta uutta rakentamista Uutiskuvan Natura 2000 –alueelle tai sen välittömään läheisyyteen ei osayleiskaavalla ole todennäköisesti merkittäviä välittömiä haitallisia vaikutuksia suojelun perusteina olevien luontotyyppien kasvilajistolle.

4.6.3 Osayleiskaavan välilliset vaikutukset Uutiskuuva Natura 2000 –alueeseen

Uutiskuvanvuori on Rymättylän kunnan yksi tunnetuimmista näköalapaikoista. Vuorella kävijöiden nykyisestä määrästä ei ole tietoa. Asutuksen lisääntyminen Rymättylässä tuo todennäköisesti myös uusia Uutiskuvanvuorella kävijöitä. Kävijöiden määrän lisääntymiseen vaikuttaa mm. alueen markkinointi näköalapaikkana ja alueelle pääsyn helppous/vaikeus. Osayleiskaavan välilliset haitalliset vaikutukset eivät todennäköisesti ole merkittäviä, koska osayleiskaava turvaa alueen nykytilan kunnes alueen suojelu ja mahdollinen kulun ohjaaminen on selvitetty.

4.6.4 Yhteisvaikutukset

Airismaan saarella ei ole tiedossa sellaisia hankkeita, joiden yhteisvaikutuksia Airismaan ja Aaslan osayleiskaavan kanssa olisi tässä yhteydessä mahdollista arvioida.

LÄHDEVIITTEET

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001: *Natura 2000 -luontotyyppiopas*. Ympäristöopas 46. 2. painos. Suomen ympäristökeskus.

Anon. 1992: *Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, 21.5.1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta* (ns. luontodirektiivi).

Anon. 1979: *Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, 2.4.1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta* (ns. lintudirektiivi).

Heikkinen, R. ja Husa, J. 1995: *Luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kalialueet Turun ja Porin läänissä*. Vesi- ja ympäristöhallinnon julkaisuja. A 210. Vesi- ja ympäristöhallitus.

Heikkilä, T. ja Heikkinen, I. 1991: *Rantojensuojeluohjelman alueet*. Selvitys 97/97. Ympäristöministeriö, Ympäristönsuojeluosasto.

Lehtomaa, L. 2000: *Varsinais-Suomen perinnemaisemat*. Alueelliset ympäristöjulkaisut 160. Lounais-Suomen ympäristökeskus.

Lounais-Suomen ympäristökeskus 2001: *Ympäristökeskuksen luontotiedot: Natura 2000 tietolomakkeet, uhanalaiset lajit, luonnonsuojelulain luontotyytit ja pienvedet*.

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: *Suomen lajien uhanalaisuus 2000*. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 432 s.

Varsinais-Suomen liitto 1996: *Varsinais-Suomen vahvistettujen seutukaavojen yhdistelmä 1996*.

Väisänen, R. A., Lammi, E. & Koskimies, P. 1998: *Muuttuva pesimälinnusto*. 567 s. Otava.